

Ucu Yanık Mektup Taşır Turnalar

– GöktürkGülay · 12 Nisan 2015

Sürgünler diyarında hızla geçip gidiyorken zaman
renksiz hayatın siyah beyaz karelerine tutuluyorum
nereye dokunsam gene çentikli yollar bana çıkıyor

Buzlu dağların en yükseğine
sevdalı tuzlarımı serptim
su oluyorken aysberg dağım yanıyor içim
hani gönlüm de baharda yeşermeyi bekleyen bir deli

içimdeki şair ;
kelimelerimi uçuruyor
bulutları düşürüyor
sonra yağmur düşüyor
damla damla ıslak kelimelerime
anlayan yerimden acıtıyor

içimdeki su coşmuş selim
kelimeler arasında sen
beyazlarımda sen
geleceğimde sen
geçmişimde sen
gönlüm senli sel
ilk mısırda tanıdığım ben
beni derinden delecek sözleri
işte ben bana ben diyor

Ey çiçeklere yayılan son nefesim ;
avuçlarıma kırmızı çizgilerin kanıyor

çok özlüyorum
günah nedir bilmeden
feryat ediyor hüzünler

sorgu nedir anlamadan
gülümseyen mavi gülüşlerin ayak sesleri
çıplak ölümlü can çekiştiriyor sensizliğe

kapılar kapalı
penceresiz toprak ufkuna açık
kapına gelmiş kul misali gecikiyor sabahlar

ah adını semaya yazdığım mavi suyum
kaderim misin ecelim misin nesen sen !

pencere kenarında yarsız
yuvasız kuşlar gibi bekleyişlerime
kollarında yuva çiçekleriyle çıkıp gelsen
kalbinden kalbini yedersen ellerinle

Ey ince nazım ;
asılmayı bekleyen
idam mahkumunun yolları aşkıdır

Ey gönlümün takvimine şir olan yazgım ;
avuçlarımda aynalar
sabret bitmez donmalar

düşünsen !
sende sürdüm toprağın en bereketlisini
nimet gibi başaklandım
mukaddes su gibi kutsandım

kuşlardan sesin oldum
şayet birgün sesim gelmez ise

toprakla nişanlanmış ruhumun suskunluğuna ses ol

sonra ...

kuş kanadından ucu yanık mektup taşıyor turnalar
yanık selam getiriyor o yardan

hey turnalar hey

hey turnalar uçun

tüy kanadından selamını aldığımı söyleyin o yâre

bil ki mahşerde kayıpsızlığa düşmüş sesini arıyor olacağım

bil ki ucu yanık mektup taşır turnalar

Gülay GÖKTÜRK